

udføres fuldt saa godt af den lille Nation som af den store, end netop ved disse. Jeg skal ikke komme ind paa de talmæssige Gengivelser af Sagens Historie, som er fremdraget af flere foregaaende Talere, men jeg skal tillade mig at udtale mit Partis og min varmeste Sympati for den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, den nemlig at gøre det muligt for Danmark og danske Videnskabsmænd ogsaa fremtidig i første Række at deltage i disse undersøgelser og blive delagtig i Høsten ikke blot af Æren, men ogsaa af Nytten deraf.

Denne Bevilling drejer sig jo om 90,000 Kr. om Aaret, 12,000 Kr. mere aarlig end den forrige Bevilling. Men nu er det Meningen, at Loven skulde have Gyldighed for 5 Aar, idet England har foreslaaet alle Nationer at begære Bevillingerne for en 5-aarig i Stedet for en 3-aarig Periode, for at der kan blive mere Stabilitet i Undersøgelsens Gang. Jeg kan ganske billige dette, og jeg haaber ogsaa, at dette høje Ting giver Samtykke dertil, eller rettere sagt, efter Partiordførernes Udtalelser nærer jeg ingen Tvivl derom. Men nogen Tvivl har jeg faaet i mit Sind ved at læse Bemærkningerne til Lovforslaget, ligesom ogsaa den første ærede Taler havde studset noget derover. Saa meget kan jeg faa ud af disse Oplysninger om det nuværende Dampskib „Thor“, at det er i en maadelig Forfatning, og at det er nødvendigt at reparere det med 30,000 Kr. for at holde det i Lloyds Klasse, for at holde det assureret, det vil sige for at holde det i saa forsvarlig Stand, at vi med god Samvittighed kan byde vore Søfolk og Videnskabsmænd at gaa ud paa de store Have med det. Jeg kan ikke forstaa, at man efter at have set, at Skibet trænger til en Hovedreparation til 30,000 Kr., fra Kommissionen kan indhente et Skøn, gaaende ud paa, at man nok kan overlade denne Reparation og nok kan henvise det til Brug, som der staa, ved Undersøgelserne til Søs ved Island. Thi det er dog givet, at Farvandet omkring Island er ikke et sikkert indenrigsk Farvand, hvor man ved mindste Havari i Uvejrs kan søge god Havn, vejledet af Fyr, og hvor Havet ikke har stor Styrke. Det er tværtimod et Farvand, hvor det i første Række gælder om Sedygtighed. Jeg synes, det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, at Damperen „Thor“ er ikke i den Forfatning, at vi ret vel kan blive ved med at bruge den i urepareret Stand. Helst saa jeg imidlertid, at vi anskaffede et nyt og godt Skib

med fuldt moderne Redskaber og udrustet saa godt, som den moderne Teknik fordrer. Det udtales i Motiverne, at saadant vil kunne ske for 150,000 Kr. Nu er det jo ikke Skik her i Tinget, at vi bevilger mere, end Ministeren forlanger, men det kunde dog være, at vi, naar Ministeren fik at vide, at der var Stemning for ikke at se alt for smaat paa dette Forhold, men at Sagen omfattedes med en saadan Sympati af Repræsentationen, at man kunde forsvare en Forhøjelse af Bevillingen — ganske det samme, som blev antydnet før, da vi forhandlede om Konsulaterne i Balkanstaterne — kunde forhandle om Anskaffelsen af et saadant søgaaende Fartøj, at vi kunde forsvare at sende vore Søfolk og Videnskabsmænd ud paa disse vanskelige og farlige Ekspeditioner.

Idet jeg altsaa anbefaler Lovforslaget paa det bedste som sigtende til at fremme en Sag, der gør vort Fædreland og vor Videnskab den allerstørste Ære, skal jeg bede Ministeren have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Redskaberne til Udøvelsen af disse Togter bliver saa gode, som Videnskaben, Teknikken og Bevillingsmyndigheden kan fremskaffe dem.

Sporon-Fiedler: Det er mig en særlig Glæde at begynde den mig overdragne Virksomhed med at anbefale dette Lovforslag paa det varmeste. Der er indenfor Bevillingen paa de 90,000 Kr. beregnet 12,650 Kr. til hydrografiske Undersøgelser, Undersøgelser angaaende Havbundens Sænkninger og Hævninger og Havvandets Indhold af forskellige Stoffer, men Hovedformaalet med Lovforslaget er at støtte Fiskeriet. Jeg har mærket, med hvor stor Interesse man i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, følger denne Sag. Det, man derovre er mest ked af, er, at Mindstemaalet for de Rødspætter og Skrubber, man maa fange, er sat betydeligt højere her end i andre Lande; medens danske Fiskere ikke maa fiske Rødspætter, som er under 25,6 cm, har Tyskerne hidtil haft Lov til at fiske Rødspætter paa 18, ja endog 15 cm, og at det er et ganske overordentlig uheldigt Forhold, vil enhver kunne se. Der er nu truffet en Overenskomst mellem tyske og danske delegerede, som gaar ud paa et Kompromis for Østersøens Vedkommende, idet Mindstemaalet sættes til henholdsvis 22 og 21 cm. Det vil selvfølgelig altid være uhyre gavnligt, at der findes ensartede Regler; man mener, at det er muligt at opnaa saadanne for alle de interesserede